

בין לרבי יהודה בין לרבי שמעון לא שנא וכולי –

Whether according to *Rabi Yehudoh*, whether according to *Rabi Shimon*, there is no difference, etc.

OVERVIEW

תולה בדעת whether he is יש ברירה ר' שמעון and ר' יהודה said that both רבא עצמו, or whether he is תולה בדעת אחרים.

anticipates a possible difficulty: תוספות

ורב יוסף דמסיק בפרק בכל מערבין (עירובין דף לז, ב) דלרבי שמעון לית ליה ברירה -

And ר"ש לית ליה ברירה that פרק כל מערבין ר"י who concludes in - this was said -

גבי הריני מערב לשבתות של כל השנה כולה רציתי אלך רציתי לא אלך¹ -

Regarding the ברייתא which states, if one proclaims, ‘I am making an עירוב for all the שבתים of the year, if I wish I will go (utilizing the עירוב), and if I wish I will not go² (the עירוב will not be effective for that שבת)’ -

דמסיק רב יוסף איפוך³ ולרבי שמעון רצה מבעוד יום עירובו עירוב כולי -

Where ר"י concluded that we should reverse the ruling of the ברייתא, and instead say that according to ר"ש it is a valid עירוב only if he wanted the עירוב to be effective, while it was still day (Friday) –

responds: תוספות

רב יוסף יחלק בין בתולה בדעת עצמו לתולה בדעת אחרים:

like (תולה בדעת עצמו) (ר"ש) in the view of ר"י will need to differentiate (ע"מ) (תולה בדעת אחרים) and (אין ברירה, where the rule is עירוב, where the case of ע"מ) (יש ברירה, where ר"ש maintains שירצה אבא).

SUMMARY

רבא will distinguish between תולה בדעת עצמו and תולה בדעת אחרים arguing with רב יוסף.

THINKING IT OVER

¹ The ברייתא there continues that if he made up his mind (whether the עירוב should be effective for this שבת), before שבת, it is effective, and he may walk two thousand אמות in all directions from the place of the עירוב; however if he decided once Shabbos began, there is a dispute between ר"ש (who maintains that it is a valid עירוב, for we say יש ברירה) and the חכמים (who maintain that the עירוב is not effective, since we maintain אין ברירה).

² In that case he will be able to go two thousand אמות from his house in all directions.

³ רב יוסף reversed the views of ר"ש and חכמים as it appears in our ברייתא (see footnote # 1), so ר"ש maintains אין ברירה. The difficulty is that in our גמרא we just concluded (based on the case of שירצה אבא ע"מ) (הריני בועליך ע"מ שירצה אבא) that ר"ש אית ליה (הלוקה יין וכו' וכו', תולה בדעת עצמו, like the case of ברירה).

Why is there this need for תוספות to explain the view of רב יוסף (that he differentiates between תולה בד"ע and תולה בד"א), when from our גמרא it is quite evident⁴ that רב משרשיא (and רבינא)⁵ also maintains this?

⁴ כה, א.

⁵ See כה, ב on מסורת הש"ס אות ב'.